

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 112/18
Люксембург, 25 юли 2018 г.

Решение по дело C-585/16
Серин Алхето/Заместник-председател на Държавна агенция за
бежанците

Палестинец, който има статут на бежанец от UNRWA, не може да получи статут на бежанец в Съюза, докато се ползва от ефективна закрила или помощ от този орган на Организацията на обединените нации

Във връзка с кандидат за убежище, избягал от Ивицата Газа, Съдът уточнява и специфичните критерии за разглеждането на молби за убежище, подадени от палестинци

Г-жа Серин Алхето, палестинка с обичайно пребиваване в Ивицата Газа, напуска тази територия и се отправя към Йордания, където пребивава за кратко, преди да отпътува за България и да подаде в тази страна молба за убежище и за субсидиарна закрила. След като молбата е отхвърлена от българските административни органи, г-жа Алхето подава жалба пред Административен съд София-град (България). Последният иска от Съда по-специално да разясни дали и по какви критерии г-жа Алхето може да се ползва от статута на бежанец съгласно правото на Съюза.

Всъщност разглеждането на молбите за международна закрила (убежище и субсидиарна закрила), подадени в държавите членки на Съюза, се урежда от общи норми на директива на Съюза¹. Тази директива предвижда по-специално че всяка молба за международна закрила, подадена в държава членка, се разглежда от квазисъдебния или административен орган, определен за целта от тази държава членка, и че приетото от посочения орган решение може да се атакува пред съд.

В днешното си решение Съдът уточнява, че когато е сезиран с жалба срещу решение на квазисъдебния или административен орган по молба за убежище или за субсидиарна закрила, съответният съд е длъжен да пристъпи към изцяло актуализирано разглеждане на преписката, като отчете всички фактически и правни обстоятелства, които изглеждат релевантни, включително все още неналичните към момента, когато въпросният орган е приел своето решение.

Съдът основава това тълкуване, от една страна, на съдържащото се в Директивата правило, че съдът, сезиран като първа инстанция с жалба срещу решение на съответния орган, е длъжен да направи „цялостно и ex nunc разглеждане“ на преписката², и от друга страна, на целта на Директивата да се осигури възможно най-бързо обработване на молбите за убежище и за субсидиарна закрила. С оглед на тази цел е необходимо съдът да пристъпи към изчерпателно и актуализирано разглеждане на молбата, без да е необходимо, преди да се произнесе, да връща преписката на квазисъдебния или административен орган.

Съдът добавя, че всяка държава членка, обвързана от Директивата, трябва да предвиди в националното си право, че когато съдът отмени решението на квазисъдебния или административен орган и е необходимо ново решение на този орган, новото решение по молбата за убежище или за субсидиарна закрила трябва да бъде прието в кратък срок и да съответства на мотивите отменителното съдебно решение.

¹ Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила (ОВ L 180, стр. 60).

² Член 46, параграф 3 от Директива 2013/32.

Във връзка с молба за убежище и за субсидиарна закрила, подадена от палестинка, в днешното си решение Съдът уточнява и специфичните критерии, които произтичат от законодателството на Съюза за молбите за международна закрила, подадени от палестинци³.

В тази насока Съдът припомня, че когато палестинец като жалбоподателката по главното производство е регистриран от Агенцията на Организацията на обединените нации за подпомагане и работа с палестинските бежанци в Близкия изток (UNRWA) (орган на Организацията на обединените нации, създаден за закрила и помощ на палестинците в Ивицата Газа, Западния бряг, Йордания, Ливан и Сирия в качеството им на „палестински бежанци“), този палестинец не може да получи убежище в Съюза, докато се ползва от ефективна закрила или помощ от страна на този орган на Организацията на обединените нации. Той може да получи убежище в Съюза единствено ако е налице сериозна заплаха за личната му безопасност, поискал е помощта на UNRWA, но няма резултат, и поради независещи от волята му обстоятелства е бил принуден да напусне зоната на действие на UNRWA.

Когато, както в настоящия случай, регистрирано от UNRWA лице от палестински произход напусне мястото си на пребиваване в Ивицата Газа, отправи се към Йордания и пребивава за кратко в тази страна, преди да отпътува към държава — членка на Съюза, където подава молба за международна закрила, както квазисъдебният или административен орган, определен от тази държава членка за разглеждането на такава молба, така и съдът, пред който е подадена жалба срещу приетото от този орган решение, са длъжни по-специално да проверят дали това лице се е ползвало от ефективна закрила или помощ от UNRWA в Йордания. Ако е така, това лице не може да получи убежище в Съюза. То не може да получи и субсидиарна закрила в Съюза, ако не е установена сериозна заплаха за личната му безопасност на територията по мястото му на пребиваване (в случая, Ивицата Газа) или, в обратната хипотеза, ако Йордания е готова да го приеме обратно на своята територия и да му предостави правото да пребивава там при достойни условия на живот, докато рисковете в Ивицата Газа го налагат.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение се публикува на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Нанчо Нанчев ☎ (+352) 4303 4293.

Кадри от обявяването на решението са достъпни на „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.

³ По-специално член 12 от Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила (ОВ L 337, стр. 9).